

Nr 340.

(Rubrik och datum kungöras från predikstolen.)

L a g

angående ändring i lagen den 8 juli 1904 (nr 26) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmynderskap;

given Stockholms slott den 27 juni 1924.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra vederligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att i lagen den 8 juli 1904 om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap och förmynderskap dels 4 kap. skall till rubrik och innehåll erhålla den ändrade lydelse nedan angives, dels efter 4 kap. skall införas ett nytt kapitel, betecknat såsom 5 kap., med den överskrift och av den lydelse nedan angives och dels nuvarande 5 kap. hädanefter skall betecknas såsom 6 kap.:

4 KAP.

Om förmynderskap för underåriga.

1 §.

Vad i svensk lag är stadgat om förmynderskap för underårig skall äga tillämpning jämväl i avseende å underårig svensk undersåte, som ej har hemvist inom riket. Varder förmynderskap för sådan underårig anordnat i främmande stat, där han har hemvist, må dock rätten, såframt ej särskilda omständigheter påkalla, att förmynderskap är anordnat här i riket, besluta, att förmynderskap ej skall vara anordnat enligt svensk lag.

Konungen äger beträffande förmynderskap för underåriga svenska undersåtar, som hava hemvist i främmande stat, meddela särskilda bestämmelser angående vården av underårigs värdehandlingar, så ock förordna svensk diplomatisk eller konsulär ämbetsman att vara överförmyndare.

2 §.

Har utländsk undersåte, som enligt lagen i den stat, han tillhör, bör på grund av underårighet förses med förmyndare, hemvist här i riket, inhämta rätten, genom bemedling av ministern för utrikes ärendena, huruvida förmynderskap kommer att anordnas i enlighet med den främmande statens lag. Upplyses det, att sådant förmynderskap ej kommer att anordnas, eller erhålles ej svar inom sex månader, varde förmynderskap anordnat enligt svensk lag. Anordnas förmynderskap i enlighet med lagen i den stat, den underåriga tillhör, förordne rätten, att förmynderskap ej längre skall vara anordnat enligt svensk lag.

3 §.

Skall förmynderskap för underårig, som vistas här i riket, ej anordnas enligt svensk lag, eller är ännu ej utrett, om det skall ske, äge likväl rätten eller domaren, om den omyndiges angelägenheter kräva omedelbar vård, efter vad i svensk lag är stadgat förordna förmyndare för tiden intill dess förmynderskap anordnats i enlighet med den främmande statens lag eller förmyndare blivit av rätten genom slutligt beslut utsedd.

Är förmynderskap anordnat enligt lagen i främmande stat, må i trängande fall god man enligt svensk lag förordnas att vårda den omyndiges angelägenheter.

4 §.

Enligt lagen i den stat, underårig tillhör, skall, även om förmynderskap är anordnat efter annan lag, bedömas, när behov av förmyndare upphör.

¹ Riksdagens skrivelse 1924: 172.

5 §.

Är förmynderskap för underårig i överensstämmelse med vad ovan sägs anordnat enligt främmande lag, lände den lag till efterrättelse i fråga om verkan av omyndigheten och förmyndarens behörighet att handla å den underåriges vägnar.

Har den underårige här i riket företagit rättshandling på förmögenhetsrättens område, som han enligt den främmande lagen är obehörig att företaga, vare rättshandlingen likväl för honom bindande, om han ägt behörighet enligt svensk lag och den, emot vilken rättshandlingen företogs, varken insåg eller bort inse hans bristande behörighet.

Om verkan av förbindelse enligt växel eller check är särskilt stadgat.

6 §.

Varder förmynderskap för underårig svensk undersåte, som har hemvist i främmande stat, anordnat här i riket, göre rätten ofördröjligen anmälan därom till ministern för utrikes ärendena.

7 §.

Konungen äger, efter avtal med främmande stat, med avseende å svenska undersåtar, som där hava hemvist, eller undersåtar i den staten, vilka hava hemvist här i riket, stadga avvikelser från de i 1, 2, 3, 4 och 5 §§ givna bestämmelser.

Skall, enligt de i viss främmande stat gällande allmänna regler om internationella rättsförhållanden, förmynderskap för underårig anordnas enligt lagen i den stat, där han har hemvist, äger ock Konungen förordna, att förmynderskap skall enligt svensk lag anordnas för undersåtar i den staten, vilka hava hemvist här i riket, samt att förmynderskap ej skall sålunda anordnas för svenska undersåtar, vilka hava hemvist i den främmande staten.

5 KAP.

Om förmynderskap för omyndigförklarade.

1 §.

Vad i svensk lag är stadgat om omyndighetsförklaring och om förmynderskap för omyndigförklarade skall äga tillämpning jämväl i avseende å svensk undersåte, som ej har hemvist inom riket. Varder förmynderskap anordnat i främmande stat för svensk undersåte, som där har hemvist men som är förklarad omyndig här i riket eller om vars försättande i omyndighet här är fråga, må dock rätten, såframt ej särskilda omständigheter påkalla, att förmynderskap är anordnat här i riket, besluta, att förmynderskap ej skall vara anordnat enligt svensk lag.

Konungen äger beträffande förmynderskap för omyndigförklarade svenska undersåtar, som hava hemvist i främmande stat, meddela särskilda bestämmelser angående vården av omyndigs värdehandlingar, så ock förordna svensk diplomatisk eller konsulär ämbetsman att vara överförmyndare.

2 §.

Har ansökan gjorts om omyndighetsförklaring av utländsk undersåte, som har hemvist här i riket, inhämta rätten, genom bemedling av ministern för utrikes ärendena, huruvida förmynderskap kommer att anordnas enligt den främmande statens lag. Upplyses det, att sådant förmynderskap icke kommer att anordnas, eller erhålles ej svar inom sex månader, varde omyndighetsförklaring av rätten meddelad och förmynderskap här anordnat enligt svensk lag.

3 §.

Är svensk undersåte förklarad omyndig i främmande stat, kan omyndighetsförklaringen hävas jämväl här i riket enligt svensk lag.

Har undersåte i främmande stat förklarats omyndig här i riket, men varder förmynderskap för honom anordnat enligt den främmande statens lag, skall den här förordnade förmyndaren entledigas.

4 §.

Skall i visst fall svensk lag ej äga tillämpning beträffande omyndighetsförklaring av någon, som vistas här i riket, eller är ännu ej utrett, om det skall ske, äge likväl rätten eller domaren, om dröjsmål uppenbarligen skulle medföra fara, förordna, att han skall vara omyndig under tiden intill dess vård om hans angelägenheter anordnats i enlighet med lagen i hans hemland eller rätten meddelat slutligt utslag, så ock för samma tid förordna förmyndare. I avseende å förordnande, varom nu är sagt, skall vad i lagen om förmynderskap 12 kap. 8 § och 14 § andra och tredje styckena är stadgat äga motsvarande tillämpning.

Är förmynderskap anordnat enligt lagen i främmande stat, må ock i trängande fall god man enligt svensk lag förordnas att vårda den omyndiges angelägenheter.

5 §.

Om omyndighetsförklaring, som meddelats av behörig utländsk myndighet, skall genom svensk domstols försorg, på begäran, kungörelse införas i allmänna tidningarna. Den utländska myndighetens behörighet skall styrkas genom intyg av här i riket anställd diplomatisk eller konsulär ämbetsman eller av svensk diplomatisk eller konsulär ämbetsman.

Vad i första stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning, då omyndighetsförklaring blivit hävd av behörig utländsk myndighet.

6 §.

Är förmynderskap för omyndigförklarad efter vad ovan sägs anordnat i enlighet med utländsk lag, skall vad i 4 kap. 5 § är stadgat i avseende å underårig äga motsvarande tillämpning.

Har omyndighetsförklaringen kungjorts efter vad i detta kap. 5 § är sagt, må dock den, mot vilken den omyndigförklarade här i riket företagit rättshandling, icke åberopa, att han ej ägde eller bort äga kännedom om omyndighetsförklaringen.

7 §.

Vad i detta kap. sägs om omyndighetsförklaring och förmynderskaps anordnande enligt utländsk lag skall äga motsvarande tillämpning i avseende å annan därmed jämförlig åtgärd, som är förenad med inskränkning i den rättsliga handlingsförmågan.

8 §.

Varder svensk undersåte, som har hemvist i främmande stat, här i riket förklarad omyndig och förmyndare för honom förordnad, göra rätten ofördröjligen anmälan därom till ministern för utrikes ärendena.

9 §.

Konungen äger, efter avtal med främmande stat, med avseende å svenska undersåtar, som där hava hemvist, eller undersåtar i den staten, vilka hava hemvist här i riket, stadga avvikelser från de i 1, 2, 3, 4 och 6 §§ givna bestämmelser.

Skall, enligt de i viss främmande stat gällande allmänna regler om internationella rättsförhållanden, lagen i den stat, där hemvistet är, äga tillämpning med avseende å omyndighetsförklaring och förmynderskap för omyndigförklarade, äger ock Konungen förordna beträffande undersåtar i den staten, vilka hava hemvist här i riket, att omyndighetsförklaring må ske och förmynderskap anordnas enligt svensk lag, samt i fråga om svenska undersåtar,

vilka hava hemvist i den främmande staten, att omyndighetsförklaring må ske och förmynderskap anordnas i den främmande staten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1925.

Det alla, som vederbör, hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit. Stockholms slott den 27 juni 1924.

GUSTAF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

BIRGER EKEBERG.

Nr 341.

(Rubrik och datum kungöras från predikatolen.)

L a g

angående ändrad lydelse av 12 § i lagen den 5 juni 1909 (nr 45) om konsularjurisdiktion¹;

given Stockholms slott den 27 juni 1924.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen², funnit gott förordna, att 12 § i lagen den 5 juni 1909 om konsularjurisdiktion skall i nedan angivna delar hava följande ändrade lydelse:

Konsulardomaren är konkursdomare.

I fråga — — — landet.

Beträffande — — — underrätt.

Han skall jämväl förordna förmyndare och god man, som i lagen om förmynderskap avses; åliggande honom att öva den tillsyn å förmyndares och god mans förvaltning, som enligt nämnda lag åligger rätten. Han äge ock förordna överförmyndare, där så erfordras.

Aktenskapsförord — — — honom.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1925.

Det alla, som vederbör, hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit. Stockholms slott den 27 juni 1924.

GUSTAF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

BIRGER EKEBERG.

¹ Senaste lydelse, se 1921: 241.

² Riksdagens skrivelse 1924: 172.

